

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת עדי בר-טל

תובע אליעזר ישראל ברודי
ע"י ב"כ עוה"ד מאיר כהן זדה

נגד

נתבעת יסכה יפת
ע"י ב"כ עוה"ד חזי צוריאל

פסק דין

1 בפני תביעה כספית על סך 200,000 ₪ לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ג-1963 (להלן: "החוק" או "חוק איסור לשון הרע").
2
3
4 עניינה של התביעה בפרסומים שבוצעו על ידי הנתבעת באמצעות רשת החברתית "ווטסאפ",
5 בקבוצה בה חברים בני הישוב בו מתגוררים הצדדים. כל זאת בנוסף להקמת קבוצת ווטסאפ
6 ייעודית הנושאת שם הטרדות אלי ברודי. בנוסף, נטען שהנתבעת פרסמה תגובה לפוסט
7 שכתב התובע ובמסגרתו האשימה את משפחת התובע בהתעללות בבעלי חיים ובכך שהבניין
8 בו הם מתגוררים מסריח מצחנת חתולים.
9

תמצית העובדות הרלוונטיות

- 10
11
- 12 ביום 26.07.2022 ערך התובע סיור בישוב "רמת מגרון". לטענתו, סיבת הסיור הייתה
13 לשם צילום נופים מרהיבים באזור הישוב עבור דפי התמונות שהוא מתחזק באתר
14 טוויטר. באותו מעמד, התפתח אירוע של דין ודברים בין התובע לבין תושבים של "רמת
15 מגרון". הוויכוח התעורר מעצם כניסתו של התובע למרחב הישוב. לטענת התובע, חסם
16 את דרכו מר אלישע ירד. שניהם צילמו ותיעדו זה את זה באותו אירוע של ויכוח.
17
 - 18 בצמוד למועד הביקור הנ"ל, ביום 27.07.2022, החלה הנתבעת לפרסם הודעות כנגד
19 התובע בקבוצת ווטסאפ של הישוב הקהילתי "כוכב יעקב".

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

1
2 3. מדובר היה בהודעות אשר טוענות למסכת הטרדות שמבצע התובע, כאשר התובע
3 הושווה לפדופיל.
4
5 4. באותו היום הנתבעת פתחה לטובת תושבי הישוב, קבוצת ווטסאפ ייעודית נוספת בשם
6 "הטרדות אלי ברודי". שם הזמינה תושבים מהישוב להצטרף לקבוצה ופירסמה
7 קריאות להעלאת תיאורי-הטרדות שמבצע התובע, תוך ציון מטרה של הרחקת התובע
8 מהישוב.

9
10 5. ביום 27.07.2022 הנתבעת פרסמה בדף הטוויטר של התובע דברים כנגד עניין הטיפול
11 בבעלי חיים "משפחתך מסריחה את הבניין". כמו כן היא כינתה את התובע "חתיכת
12 שקרן חוצפן" וכי משפחתו מתעללת בבעלי חיים.

13
14 6. ביום 28.07.2022 שלח התובע לנתבעת באמצעות ב"כ, מכתב התראה אודות פרסומים
15 פוגעניים אשר היא הפיצה לטענתו, וצירף בקשה להתנצלות.

עיקרי טענות הצדדים:

טענות התובע:

16
17
18
19 7. התובע לא הכיר את הנתבעת לפני קרות הפרשה. בסמוך לאחר התקרית ביישוב רמת
20 מגרון, החל מיום 27.07.2023 הנתבעת פתחה במסע הכפשות והשמצות כנגד התובע
21 באמצעות הודעות בקבוצה של ציבור התושבים של הישוב ברשת החברתית ווטסאפ.

22
23 8. הנתבעת פירסמה: "מה זה רצית לצלם תעוף חתיכת שקרן חוצפן! באמת להציק
24 לתושבי המקום כמו שאתה מציק להרבה אנשים מהישוב שלך". "אם תדעי כמה
25 תלונות קיבלתי בפרטי תביני"; "זה קבוצה של הישוב אנשים מהישוב סובלים ממנו
26 אז בשביל לפרסם ולמגר תתופעה בדיוק כמו שתעשי לפדופיל ותחפשי למגר
27 תתופעה"; "והגיע הזמן להוקיע מפה אנשים כאלה".

28
29 9. התובע טוען, שהנתבעת פצחה במסע רדיפה אישי בזדון ובמטרה לפגוע בשמו הטוב וזאת
30 תוך שהיא מפיצה שקרים ובהמשך אף ניסתה לגרום לפיטורי התובע מעבודתו. אותה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

- 1 עת התובע לא היה חבר בקבוצה, ועצם עניין ההכפשות נודע לו בעקיפין מאת אנשים
2 אחרים מהקבוצה.
3
- 4 10. עוד נודע לתובע, כי הנתבעת פתחה קבוצה חדשה נוספת בשם "הטרדות אלי ברודי"
5 (לאחר זמן החליפה את שם הקבוצה ל א.ב. הטרדות). לקבוצה זו הזמינה התובעת
6 עשרות אנשים מתוך ציבור התושבים ושם הכפישה והתסיסה כנגד התובע ביתר שאת
7 ולעיני כל. הנתבעת סגרה לאחר יום את הקבוצה, תוך שהיא כותבת שהופנו אליה
8 "תלונות רבות בפרטי".
9
- 10 11. התובעת כינתה את התובע "מטרידן" תוך כדי שהיא מציינת שיש להתייחס אליו כאל
11 פדופיל. ברור הוא שבטענותיה בדבר קיומן של הטרדות, היא מכוונת לכך שמדובר
12 ב"מטרידן מיני" ו"פדופיל". כמו כן היא הזמינה אנשים לפעול בהתאם למשפט "ובערת
13 הרע מקרבך".
14
- 15 12. חלק מציבור האנשים בקבוצה הציעו לנתבעת להפסיק עם השיימינג כלפי התובע
16 בתגובה, לטענת התובע, הנתבעת כינתה אותם "שמאלנים מתייפיים".
17
- 18 13. התובע טוען כי הפרסומים מהווים הוצאת לשון הרע כנגדו. כמו כן, התובע טוען שאין
19 בפרסומים דבר אמת וכי הפרסומים התבצעו ממניעים פסולים ומטעמים לא ענייניים.
20
- 21 14. ביום 10.8.21 כשנה לפני האירועים המתוארים, התובע פרסם פוסט במסגרתו ביקש
22 עזרה בגידול החתולים הרבים השייכים לאימו. כשנה לאחר מכן, ובסמוך למועד
23 האירועים לעיל, נכנסה הנתבעת לפוסט זה וכתבה תגובה: "אתם מזניחים חתולים,
24 עאלק מרחמים, כל הבניין אצלכם סובל מריח מסריח ואף אחד לא מצליח למכור
25 תדירה שלו בגללך, בית זה לא מקום לשיקום חיות! הזוי !! "הוכחה להתעללות
26 בבעלי חיים בית....".
27
- 28 15. התובע טוען שנגרם לו נזק ממשי ישיר מעצם הפרסומים. דברי הנתבעת פוגעים בשמו
29 הטוב ומחבלים בסיכויו למצוא שידוך טוב ועלולים לחבל בעתידו כעורך דין. התובע
30 סיפר שכתוצאה מהפרסומים של הנתבעת, אנשים ברחוב קראו לו קריאות ביניים בעניין

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

1 הפרסומים שהוא מטריד מינית. דבר דומה קרה עם עמיתים לעבודה, כאשר המעסיק
2 קרא לו לשימוע בעניין תוכן השמועות שהופצו נגדו.
3
4 16. התובע טוען כי עבור כל אחד מהפרסומים הוא זכאי לפיצוי בסך 100,000 ₪ בהתאם
5 לסעיף 7א בחוק איסור לשון הרע ובהתאם סעיף כפל הסכום 7א(ג), ובסך הכל 400,000
6 ₪ וכן לפיצוי בסך 100,000 ₪ עבור נזק לא ממוני אך משיקולי אגרה, התובע הגביל את
7 סכום התביעה ל 200,000 ₪ בלבד.

טענות הנתבעת:

8
9 17. לטענת הנתבעת מדובר בתביעת הפחדה שנועדה להניע את הנתבעת מלפעול כנגד
10 ההטרדות שמבצע התובע. התובע מנסה להלך אימים על הנתבעת ועל ציבור הנפגעים
11 מהטרדותיו, ולשם כך הוא נוקט בכל האמצעים לרבות תביעת השתקה.
12

13 18. הנתבעת טוענת שכלל לא הוציאה דיבה כנגד התובע, לא טענה ולא פרסמה שהתובע הוא
14 מטריד מינית או פדופיל, וגם לו ייקבע כי מדובר יהיה בפרסומים משום לשון הרע,
15 עומדת לנתבעת הגנת "אמת דיברתי" על פי סעיף 14 בחוק לשון הרע.
16

17 19. הגנה נוספת שעומדת לנתבעת לטענתה הינה הגנת תום הלב בהתאם להוראת סעיף
18 16(א) בחוק איסור לשון הרע.
19

20 20. הנתבעת עומדת על כך שבאופן מהותי התובע מטריד אותה וגם מטריד אנשים אחרים.
21 התובע נוהג ברכב בטחון ביישוב החרדי "תל ציון" ומטריד מתוכו בנות קטינות ברחוב.
22 הוא נוהג לחייך לקטינות "חיוכים מוזרים" ולנסות ליצור עימן קשר באופן מטריד.
23

24 21. הנתבעת מציינת שהתובע מתאפיין בהתנהגות בעייתית אשר מוצאת את ביטויה הן
25 בהטרדות שהוא מבצע כלפי קטינות ברחוב, כלפי קולגות בעבודה (כגון אישה במקום
26 העבודה), הן בעישון סמים למשל בגן הציבורי, הן באיום בנשק שעשה בעבר, הן בגידול
27 מפגע תברואתי בדמות כמות בלתי סבירה של חתולים בבית הוריו (כ- 100 חתולים).
28 מפגע החתולים למשל, פוגע באיכות החיים של תושבי כל השכונה ואף גורם לירידה
29 בערך הדירות באזור.
30

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

22. הנתבעת מסבירה שמעשי התובע, הטרדותיו והמטרדים שהוא גרם לנתבעת ולתושבי הישוב, הם אלו שגרמו לציבור ובהם הנתבעת, להגיב על מנת שהמטרדים וההטרדות שגורם התובע ייפסקו.

דיון והכרעה:

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בראיותיהם, מצאתי כי **דין התביעה להתקבל בחלקה.**

23. בפסק דין ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (08.02.2012) הבהיר בית המשפט מהו תרשים הזרימה באמצעותו של לברר תביעת לשון הרע:

"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות ... הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים."

24. סעיף 1 לחוק לשון הרע קובע: "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

25. בחינת משמעות תוכן הפרסום לשם קביעה האם מדובר בלשון הרע, נעשית באופן
אובייקטיבי, מנקודת מבטו של האדם הסביר, ולא דווקא כיצד פורש בפועל על ידי
הצדדים (ראו רע"א 8685/12 גואנמה נ' כל אל ערב בע"מ (24.2.13)). היות תוכן הפרסום
בגדר "לשון הרע" יכולה להילמד "כאשר היא משתמעת מן הפרסום עצמו; או כאשר
על פניו הפרסום תמים, אולם קיימות נסיבות חיצוניות שמשוות לו מובן פוגעני" (ע"א
6903/12 Canwest Global Communications Corp נ' עזור (22.7.15)).
26. הדיון בחוק איסור לשון הרע מתבצע תוך שימת לב לערכי היסוד העומדים בבסיס החוק,
קרי, הזכות לשם טוב מחד, וחופש הביטוי מאידך (ראו: ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ
נ' הרציקוביץ' (4.3.04) (להלן: "עניין הרציקוביץ'"); ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא
(22.10.89) (להלן: "עניין אבנרי"). שתי זכויות יסוד אלה נגזרות מהערך החוקתי של
כבוד האדם. חירות הביטוי היא "ציפור נפשה" של הדמוקרטיה – זכות יסוד שהיא גם
עקרון - על בכל משטר דמוקרטי (ראו: בג"ץ 73/53 חברת "קול העם" בע"מ נ' שר
הפנים (16.10.53)).
27. על פי התפיסה המקובלת אצלנו, חופש הביטוי משתרע על כל ביטוי, יהא תוכנו אשר
יהא. גם ביטוי שיש בו לשון הרע חוסה תחת כנפי זכות היסוד לחופש הביטוי (ראו עניין
הרציקוביץ', בעמ' 566). עם זאת, הקביעה כי ביטוי מסוים בא בגדרי חופש הביטוי אין
משמעה הגנה אבסולוטית עליו. כאשר מדובר בפרסומי דיבה, הזכות העומדת מנגד היא
בעיקר הזכות לשם טוב. ויפים לעניין זה דבריו של בית המשפט בעניין אבנרי, בעמ' 856:
"כבוד האדם ושמו הטוב חשובים לו לעיתים לאדם כחיים עצמם, הם יקרים לו לרוב
יותר מכל נכס אחר"
28. הנה כי כן, חופש הביטוי אינו חופש הביזוי, והזכות להשמיע - אינה הזכות להשפיל.
29. בענייננו – הנתבעת כתבה על התובע כעולה מסעיפים 24-32 לכתב התביעה והצרופות
לכתב התביעה, מספר ביטויים מהם עולה כי התובע מטריד אנשים ונשים, כאשר יש
למגר את התופעה, כפי שעושים לפדופיל. בנוסף, הנתבעת פתחה קבוצת ווטס אפ ששמה
היה "הטרדות אלי ברודי". הנתבעת מודה שכתבה דברים אלו ואינה מתכחשת להם

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

- 1 (ראה עדותה עמ' 16 שורות 35 ואילך, עמ' 17 שורות 11-1 ושורות 29-31, עמ' 18 שורות
2 6-13 כן ראה נספחים 2-4 לכתב התביעה).
3
4 30. הקורא הסביר אשר קורא דברים אלו, מבין שהתובע הוא מטרידן מיני וכי קיימות
5 ראיות למעשים אלו שלטענת הנתבעת, ביצע, שכן הנתבעת מבהירה ש"ישנם מלא
6 תלונות נגדו ומלא צילומים". (נספח 2 לכתב התביעה).
7
8 31. לטעמי, לא יכולה להיות מחלוקת של ממש לכך שהפרסומים מהווים לשון הרע. מדובר
9 על ביטויים שנועדו להשפיל ולבזות את התובע, תוך שיוך עבירות מין לתובע. בנוסף,
10 פנתה הנתבעת לאנשים מהישוב על מנת שאלו יפנו למעסיקו של התובע ויפעלו לפיטוריו.
11 התובע הוזמן לשימוע בעקבות גל השמועות וההאשמות שהפריכה הנתבעת (ראה עדות
12 התובע בעמ' 12 שורות 13-3). אציין, כי גם מקום בו שמו של אדם אינו מוזכר, אך אלו
13 שקוראים את הפרסום יודעים במה מדובר, מהווה הפרסום לשון הרע על האדם שאליו
14 כוונו הדברים (דיני לשון הרע, אורי שנהר, 1997 עמ' 115 וכן ת"א 12-04-36757 ה.ק. נ' **ועד מקומי עלי ואח'** (26.1.2016)).
15
16
17 32. הנתבעת טוענת, שלא כתבה על התובע שהינו פדופיל, אלא "כפדופיל" ועל כן, לא ניתן
18 לשייך לו ביטוי זה (עמ' 18 שורה 22). איני מקבלת טענה זו. העובדה שהנתבעת טענה
19 שהתובע מטריד ולאחר מכן טענה שיש למגר זאת כמו שעושים לפדופיל, הרי שברור
20 שהנתבעת משווה את התובע ופעולותיו לפעולות של פדופיל. הנתבעת אף הודתה
21 בעדותה שהיא אכן התכוונה לבצע השוואה בין התובע לפדופיל (עמ' 17 שורות 10-11).
22
23 33. גם פתיחת קבוצת ווטס אפ, לאחר כתיבת דברים אלו, ולתת לה כותרת "הטרדות אלי
24 ברודי" מהווה לשון הרע וביתר שאת, כאשר הנתבעת מוסיפה וכותבת בקבוצה שקיבלה
25 "תלונות רבות בפרטי".
26
27 34. שונה הדבר באשר לאמירות הנתבעת בתשובה לפוסט שכתב התובע בקשר לעזרה עם
28 חתולים. הנתבעת ייחסה לבני משפחתו של התובע הזנחת חתולים, ריח רע מהבניין
29 כתוצאה מכמות החתולים הנמצאת שם. לא מצאתי באמירות אלו משום לשון הרע.
30 הייחוס של הריח הוא לחתולים. כמו כן הטענה להתעללות בבני אדם, אינה מופנית
31 לתובע אלא לבני משפחתו המגדלים את החתולים. גם הרמיזה על "בית זונות", כפי

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

1 שטוען התובע, אינה מהווה לשון הרע. הכוונה במקרה זה, אינה למשהו מיני, כי אם
2 ביטוי למקום שאינו מתוחזק או מוזנח.

היקף הפרסום

3
4
5 35. סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע קובע:

6 "א) פרסום, לעניין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות,
7 תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

8 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –
9 (1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת
10 הנפגע;

11 (2) אם הייתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע."

12
13 36. אין מחלוקת שהנתבעת דאגה לשלוח את דברי ההשמצות בתפוצה רחבה של קבוצת
14 הווטסאפ של הישוב. הנתבעת הודתה כי בקבוצה זו חברים 244 אנשים (עמ' 16 שורות
15 27-30). בנוסף, היא יזמה באופן פוזיטיבי הקמה של קבוצה ייעודית לעניין קידום הפצה
16 יעילה של התוכן הפוגעני, כאשר בקבוצה זו היו חברים 15 איש (עמ' 18 שורות 10-13).

17
18 37. נוכח האמור, מדובר בפרסומים בכתב שהגיעו למספר רב של אנשים.

19
20 38. התובע אם כן, הוכיח כי הנתבעת עוולה כלפיו בעוולה מכח חוק איסור לשון הרע. כעת
21 יש לבחון האם לנתבעת טענות הגנה מכח חוק זה.

22 האם עומדת לנתבעת הגנה מכח סעיף 14 לחוק - "אמת דיברתי":

23
24 39. הנתבעת טוענת שההודעות שנשלחו בקבוצות השונות בנוגע לתובע והתנהלותו, הינן
25 אמת. לדידה היא לא התכוונה לכך שהתובע מטריד מינית, אלא מטרידן. כך לטענתה,
26 נוהג התובע לנסוע ברחבי הישוב תל ציון שהינו ישוב חרדי, עם רכב ביטחון, ליד בנות
27 ומציע טרמפים לקטינות, שכלל אינן מעוניינות בטרמפ. כמו כן זרק התובע חפצים
28 ובובות פרווה על אחת הקטינות תוך כדי נסיעה ועקב אחריה. הנתבעת מפנה להודעת
29 ווטס אפ וכן למכתב בכתב יד אותו כתבה לטענתה הקטינה (נספח 4 לתצהיר הנתבעת).
30 עוד נטען, כי התובע נוהג לחייך "חיוכים מוזרים" לקטינות ולנסות ליצור עימן קשר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

- 1 באופן מטריד, כאשר מדובר ביישוב חרדי. הנתבעת מציינת שפנתה אליה אישה שטוענת
2 שהיא עובדת עם התובע והוא מטריד אותה באופן קבוע במקום העבודה. הנתבעת צירפה
3 תכתובת ווטס אפ (נספח 5 לתצהיר הנתבעת). הנתבעת מוסיפה כי התובע הטריד את
4 תושבי רמת מגרון תוך שהוא מצלם אותם בתואנה שהוא מצלם נוף. בנוגע למטרד
5 החתולים, טוענת הנתבעת כי קיימים בבית התובע והוריו כ- 100 חתולים המהווים
6 מטרד וגורמים לסירחון בבניין וסביבתו. חלק מהחתולים חולים וחלקם מתים ברחוב
7 מהזנחה והיעדר טיפול וטרינרי. כמו כן נטען שהתובע מעשן בשבתות בגן הציבורי
8 ומטריד את התושבים בכך, שכן מדובר בציבור חרדי.
9
- 10 40. הנתבעת טוענת שקבוצת ההטרדות בשם הטרדות אלי ברודי נפתחה כדי לתעד את
11 ההטרדות ולטפל בהם.
12
- 13 41. לתמיכה בטענות אלו, צירפה הנתבעת תצהיר של גב' מוריה תדלה, קטינה הטוענת
14 שהוטרדה על ידי התובע, כאשר היתה בכיתה ד' וכעת היא בת 16. תצהיר זה הוגש ללא
15 חתימה תצהיר מר משה נדה שאיננו חתום; ותצהיר חתום ומאומת טלפונית של מר
16 אלישע ירד הטוען כי התובע הגיע לרמת מגרון והסתובב באופן מחשיד סביב בתי
17 התושבים, סירב להזדהות ולעזוב את המקום וכן הצמיד מצלמה לפניו באופן מטריד.
18
- 19 42. אף אחד מהעדים לא התייצב לדיון ההוכחות ואף לא זומן באמצעות בית המשפט. יתרה
20 מזאת, במסגרת ראיותיה, טענה הנתבעת כי בכוונתה לזמן עדים נוספים שאינם
21 מעוניינים ליתן תצהיר. הגם שעדים אלו לא צוינו ברשימת עדי הנתבעת, בית המשפט
22 נעתר לבקשה. למרות האמור, עדים אלו לא זומנו ולא הוצגה כל אסמכתא באשר
23 להזמנתם.
24
- 25 43. נוכח האמור, אין כל משקל לתצהירים שהוגשו (שבכל מקרה אינם חתומים) וכן אין כל
26 משקל ראיתי לתכתובות אותן הציגה הנתבעת ולטענתה, הינן תכתובות עם העדות. לא
27 נעלמה מעיני התכתובת עם הגב' תדלה ולפיה היא חוששת לחתום על תצהיר ולהגיע
28 לעדות, אולם מקום בו לא ניתן לאמת תכתובת זו ואף לא הוצגה בפניי כל ראיה לכך
29 שנעשה ניסיון לשוחח עם אימה של הקטינה, הרי שלא ניתן לתת משקל אף לתכתובת
30 זו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

- 1
2 44. הלכה למעשה, לנתבעת אין כל ראיה שהוצגה במהלך דיון ההוכחות, התומכת בטענותיה
3 שהתובע מטרידן ומטריד מינית קטינות. הנתבעת הודתה כי כל הטענות הללו הן למעשה
4 עדות ששמעה ולא ראתה במו עיניה (עמ' 19 שורות 8-11, עמ' 19 שורה 26, עמ' 21 שורות
5 10-16 – "ש. טענת שהוא מציע טרמפים לקטינות ולא הבאת אפילו ראיה אחת. ואני
6 לא מדבר על טרמפים לאנשים לקטינות. ת. יש את תדלה. ש. תדלה לא רשמה שום
7 דבר על טרמפים. תראי לי איפה כן. ת. (מעיינת) אני זוכרת שכן יש, אני לא מוצאת
8 כרגע. ש. כל מה שרשמו המצהירים, נאדה, תדלה וכו', את לא ראית, הם סיפרו לך
9 נכון? ת. נכון, אבל לא לעניין החתולים הסמים", עמ' 23 שורות 32-33: "ש. אז את
10 מסכימה שלא בדקת כלום, הם אמרו לך ואת פירסמת את מה שהם אמרו. ת. אני
11 סומכת על אנשים.").
- 12
13 45. הנתבעת מודה שהתובע מעולם לא הטריד אותה ושמעולם לא הייתה ביניהם שום
14 אינטראקציה. כל ההאשמות של הנתבעת כנגד התובע מתבססות לכל היותר על עדות
15 שמיעה מצד ג'.
16
17 46. עוד אציין, כי גם התכתובות שצורפו, כולן מימים שלאחר הפרסומים אותם ביצעה
18 הנתבעת. כך לדוגמא לעניין גבי תדלה, הפרסומים בקבוצה החלו בשעה 19:06 ותדלה
19 פנתה לנתבעת, כטענתה, בפעם הראשונה בשעה 20:37 (עמ' 21 שורות 26 ואילך).
20 הנתבעת טוענת שהיו אחרות שפנו אליה לפני כן, אולם לא הביאה שום ראיה לכך. גם
21 הפירוט שנתנה לה גבי תדלה, באשר להטרדות הנטענות, הועברו לנתבעת רק ביום
22 31.7.22 (עמ' 22 שורות 1-15). התובע הכחיש כל היכרות עם הגבי תדלה ולטענתו
23 הדברים שהוצגו כנאמרו על ידה, אינם נכונים (עמ' 6 שורות 11 ואילך). אציין, כי גם
24 קריאת דברים אלו, אשר הגבי תדלה טוענת שבוצעו כשהיתה בכיתה ד', אינם מצביעים
25 על קיומה של הטרדה, כפי שהנתבעת מעלה בפרסומיה. העובדה שהתובע מחייך חיוך
26 "מכוער ומגעיל" כשהוא הולך עם כלבו או שפעם ראתה אותו יושב ברכבו והסתכל
27 מסביב, אינה מהווה הטרדה. גם זריקת "מחזיקי מפתחות נצנצים וצעצועים" ברחוב
28 לעברה אינם הטרדה במובן אליו הצביעה הנתבעת בפרסומיה. בשים לב, כי הפרסומים
29 הגיעו שנים לאחר אותו מקרה שנטען כי אירע.
30

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

- 1 47. בעניין זה אבהיר, שהנתבעת בתצהירה טענה שלא כיוונה כלל להטרדות מיניות אותן
2 מבצע התובע, אלא להטרדות באופן כללי (סעיפים 13 – 4 לתצהירה), אולם בעדותה
3 מאשימה הנתבעת את התובע באופן מפורש בהטרדות של קטינות. מעדותה עולה כוונתה
4 המקורית והיא להאשים את התובע בהטרדות מיניות והטרדות של קטינות ולא
5 בהטרדות באופן כללי (עמ' 18 שורות 20-23).
- 6
7 48. בנוגע לגבי אלישבע קניג, הרי שגם פנייתה לנתבעת נעשתה לאחר הפרסומים. התובע
8 העיד, שלאחר הפרסומים, חבר בשם צביקה פנה אליו, הראה לו את הפרסומים והציע
9 שאלישבע תברר מה קורה (עמ' 7 לחקירת התובע). מהשאלות אותן נשאל התובע עולה,
10 שאין מחלוקת בין הצדדים שאלישבע אכן נשלחה על ידי התובע וחברו לנתבעת וכתבה
11 לה באופן פרטי שגם היא הוטרדה. אלישבע הגישה תצהיר חתום בהליך הנדון, בו היא
12 מסבירה מדוע פעלה כך, הגם שלא הוטרדה כאמור על ידי התובע, אולם התובע ויתר על
13 עדותה ועל כן, איני מתייחסת לתצהירה וכן לתכתובות שהוגשו אשר כביכול נשלחו בינה
14 לבין החבר צביקה (נספח 14 לראיות). מבלי לגרוע מן האמור, אציין, כי בתכתובת אותה
15 שלחה אלישבע לנתבעת, אין בכדי להצביע על קיומן של הטרדות. "היסטוריה ארוכה
16 עם הבנאדם" אינה מצביעה על הטרדות ולבטח לא יכולה להשוות בינו לבין פדופיל.
17
- 18 49. עוד אציין, שהנתבעת טענה בתצהירה (סעיף 8) כי בידיה סרטונים המצביעים על קיומה
19 של הטרדה מצד התובע, אולם סרטונים כאלו לא הוצגו.
- 20
21 50. עוד אציין, שהנתבעת טענה שהתובע מעשן בשבת בגן ציבורי, דבר המטריד את
22 התושבים. בעדותה שינתה הנתבעת טענתה, וטענה שהתובע מעשן סמים בשבת ליד
23 ילדים (עמ' 19 שורות 12-13). לא הובאה כל ראיה לכך שהתובע מעשן סמים.
- 24
25 51. אם כן, הנתבעת לא הוכיחה שהתובע אכן "מטרידן". עדות יחידה של בעל דין, שהיא
26 עצמה עדות שמועה או עדות שמועה מצד שלישי אינה מספיקה להוכחת "אמת דיברתי"
27 ולפיה התובע מטריד בנות קטינות וכי יש להשוותו לפדופיל.
- 28
29 52. אציין, כי עם סיומו של דיון ההוכחות, ולאחר שהנתבעת הבינה שלא הצליחה להוכיח
30 טענותיה, ביקש בא כוחה לזמן את מר נדה, הגב' תדלה והגב' אלישבע קינג לדיון ההוכחות
31 נוסף. בקשה זו נדחתה, הן בשל המועד בו הוגשה, לאחר סיום דיון ההוכחות; והן בשל
32 העובדה שהנתבעת ידעה שהעדים לא חתמו על תצהיר אותו העבירה להם ומסרבים

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

1 להעיד, למרות זאת בחרה שלא לזמנם באמצעות בית המשפט. החלטה זו מהווה ויתור
2 על עדותם. לגבי הגב' קינג, הרי שזו היתה עדה מטעם התובע, אשר הגישה תצהיר חתום.
3 ביום 31.12.23 הודיע התובע על ויתור עדותה. לנתבעת ניתנה אפשרות לזמן עדה זו
4 מטעמה, אך היא בחרה שלא לעשות כן. לא ניתן להחליט על זימון העדה, לאחר דיון
5 ההוכחות. עוד יובהר, כי הנתבעת הגישה בקשה לזימון עדים נוספים במסגרת הגשת
6 ראיותיה, ובית המשפט אפשר זימונם (החלטה מיום 10.12.23), אלא שהנתבעת החליטה
7 בסופו של דבר לא לזמן אף עדים אלו לדיון ההוכחות. במצב דברים זה, אין לנתבעת
8 אלא להלין על עצמה.

9
10 53. בפועל, הנתבעת ויתרה על העדים שלטענתה היו רלוונטיים להוכחת טענותיה ולכך
11 משמעות באשר לתוכן עדותם.

האם לנתבעת עומדת הגנת תום הלב מכח סעיף 15 לחוק

12
13
14 54. כבר בפתח הדברים אציין, שבסיכומיה הנתבעת לא טענה להגנת תום הלב וכי טענה זו
15 נטענה אך ורק בכתב ההגנה ואף זאת כלאחר יד בסעיף 8 וללא פירוט. למרות האמור,
16 אציין, כי אף אם הייתה נטענת הטענה בסיכומים, דינה להידחות. הפרסומים שביצעה
17 הנתבעת לא בוצעו בתום לב.

18
19 55. ראשית, בהתאם לסעיף 15 לחוק הגנת תום הלב תינתן מקום בו הוכח שהמפרסם פעל
20 בתום לב וכן חל אחד המקרים המנויים בחלופות הסעיף. במקרה הנדון, הנתבעת לא
21 הוכיחה קיומן של חלופות, ואף לא תום לב. הנתבעת בחרה בפרסום בעל תהודה רחבה
22 בקבוצת הישוב בה חברים מאות אנשים. כבר עם ביצוע הפרסומים הראשונים, היו
23 מחברי הקבוצה שהבהירו לנתבעת שמדובר בלשון הרע ואין מקום בקבוצה לפרסומים
24 מסוג זה (ראה עמודים 41-35 לראיות התובע ולדוגמא: "לא נכון. תבקשו מגורם מקצועי
25 שיאסוף את החומר בצורה מקצועית ונכונה, לא להעלות אדם עם (כך במקור – ע.ב.)
26 המוקד בריש גלי." "מאמינה שבמידה ויתווספו תלונות במשטרה או אצל גורמים
27 רלוונטיים הם ימצאו לנכון לטפל. אבל לפתוח קבוצת וואטסאפ בשביל זה, נראה לי
28 חציית גבול."). למרות האמור, ועל אף האזהרות, הנתבעת לא הפסיקה והמשיכה
29 בפרסומים הפוגעניים (ראה עדות הנתבעת עמ' 17 שורות 12-22). ודוק. באותה העת
30 לנתבעת לא היתה שום ראיה לכך שהתובע מטריד קטינות, הראיות שהציגה הנתבעת

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

1 בהליך (ראיות שאין להן משקל בהיעדר העדים הרלוונטיים) הועברו לנתבעת לאחר
2 הפרסומים ולא לפניהם.
3
4 56. שנית, הגם שהנתבעת טענה בקבוצת היישוב, כי חשיפת שמו של התובע ופעולותיו,
5 נעשתה לצורך מיגור התופעה, בפועל, הנתבעת לא פנתה לרשויות השונות בכדי ליידע
6 אודות התנהגות התובע (התנהגות שלטענתה הינה התנהגות פלילית). זאת, אף לאחר
7 שהתבקשה לעשות כן על ידי חברי הקבוצה שסירבו לשתף עימה פעולה וטענו, כי יש
8 לפנות למשטרה או לגורמים מקצועיים (עמ' 35 לראיות התובע וכן עמ' 21 שורות 4-9
9 לעדותה). בפועל, לא היתה כל תכלית להכפשת שמו של התובע, שכן הנתבעת לא פנתה
10 עם הממצאים שלטענתה מצאה, לרשויות, אלא ביצעה את ההכפשה, אך לשם ביזוי שמו
11 של התובע.

12
13 57. שלישית, בהתאם לסעיף 16 (ב) לחוק, קיימת חזקת חוסר תום לב מקום בו הפרסומים
14 לא היו אמת והמפרסם "לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא
15 אם לא". במקרה הנדון הנתבעת הודתה כי פרסומיה הינם מפי השמועה וכי לא עשתה
16 דבר לפני הפרסום, כדי לוודא אמיתות. וכדבריה בעמ' 23 שורות 32-33 לעדותה: "ש.
17 אז את מסכימה שלא בדקת כלום, הם אמרו לך ואת פירסמת את מה שהם אמרו. ת.
18 אני סומכת על אנשים."

19
20 58. נוכח האמור לעיל, ובהתבסס על המסכת העובדתית ועל דברי הנתבעת עצמה, עולה
21 שהנתבעת בחרה לפרסם ביודעין וללא כל הוכחה, דברים לא נכונים ולא מוכחים. היא
22 לא נקטה באמצעים לברור אמיתותם לפני שאצה לה הדרך לבצע את הפרסום. אם כן,
23 טענת תום הלב, הגם שלא נטענה בסיכומיה, אינה עומדת לנתבעת.

פיצויים

24
25
26 59. בהתאם להוראות סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע, רשאי בית המשפט לפצות את
27 הנפגע בסכום שלא יעלה על 50,000 ₪, ללא הוכחת נזק. אוסיף, כי לעמדתני, מקום בו
28 נדרש הפיצוי הסטטוטורי, אף לא נדרש לטעון שנגרם נזק, שכן קיימת חזקה ולפיה לשון
29 הרע, מעצם טיבה, גורמת לנזק. במקרה הנדון התובע הגיש תביעה בגין שבעה פרסומים,
30 כאשר בגין כל פרסום תבע סך של 50,000 ₪ (כאשר לטענתו בצירוף הפרשי הצמדה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

- 1 וריבית עומד הפיצוי על סך 70,000 ₪), אולם לצרכי אגרה הפחית את הפיצוי הנדרש
2 לסך של 200,000 ₪.
3
- 4 60. בבוא בית המשפט לשקול את שיעור הפיצוי, הוא בוחן בין היתר, את חומרת הפגיעה
5 שאירעה, תפוצת הפרסום, האם הנתבעים התנצלו או הסירו את הפרסום הפוגעני,
6 התנהגות הניזוק בקשר לפרסום ולאחריו, מניעי המפרסם – האם נהג בקלות דעת או
7 מתוך כוונת זדון. כמו כן על בית המשפט לשקול את התכליות העומדות בבסיס הפיצוי
8 בגין פגיעת לשון הרע ובהן התכלית ההרתעתית החינוכית המבקשת להעביר מסר
9 לציבור בדבר הפסול שבדברי לשון הרע; התכלית התרופתית המבקשת להשיב את
10 המצב לקדמותו והתכלית העונשית המבקשת להטיל סנקציה על המעוול, בפרט מקום
11 פעל מתוך זדון. ראה בעניין זה ע"א 6903/12 **Canwest Global Communications Corp**
12 **ואח' נ' עוזר ואח' וכן רע"א 3614/97 דן אבי יצחק נ' חברת החדשות הישראלית**
13 **בע"מ פד"י נג" (1) 26,72 ורע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510**
14
- 15 61. במקרה הנדון ובפסיקת הפיצוי לקחתי בחשבון את אופייה של הפגיעה וחומרתה, שיוך
16 לתובע הטרדות של קטינות והשוואתו לפדופיל, הינן אמירות קשות. עבירות פדופיליה
17 נמצאות ברף העליון של חומרת העבירות הפליליות המיניות ונחשב למאוס ולמגונה
18 שבמגוונים בכל רבדי הציבור, ראה: ע"א 35127-03-19 **פלוני נ' פלונית** (23.3.20) וכן ת.א.
19 18971-12-18 **פלוני נ' ענת ואח' (30.1.22)**. כן נלקח בחשבון תפוצת הפרסום – מדובר
20 בפרסום בקבוצת ווטסאפ של היישוב, כאשר בנוסף, נפתחה קבוצת ווטסאפ שכותרתה
21 שמו של התובע כמטרידן. הקישור לקבוצה הזו נשלח בקבוצת היישוב, המונה מאות
22 אנשים. הפרסום לא הוסר עד היום וההודעות לא נמחקו. מניעי הפרסום – מקריאת
23 הפרסומים עולה שהנתבעת ביקשה להכפיש את שם התובע ולגרום לו לנזק, לרבות
24 פיטוריו, זאת כאשר הפנתה מתלוננים דוגמת הגב' קינג לשוחח עם מעסיקיו של התובע.
25 התובע טוען, כי המניע הינו אידיאולוגי. מניע שכזה לא הוכח, אולם אין ספק שמטרת
26 הפרסום היתה לגרום לתובע נזק, לבטח כאשר עסקינן ביישוב דתי. התנהלות הנתבעת
27 – הנתבעת לא הציגה חרטה, נהפוך הוא. היא ממשיכה לעמוד על טענותיה (עמ' 25 שורות
28 16-24).
29
- 30 62. הנתבעת טוענת, שעצם העובדה שהתובע שלח את הגב' קינג לכתוב לה שגם היא הוטרדה
31 על ידי התובע, מהווה הוכחה לכך שלתובע אין שם טוב ושמו הטוב אינו חשוב לו, כך

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

1 שאין לפסוק לו פיצוי בגין פגיעה בשם זה. איני מקבלת טענה זו. העובדה שהתובע פנה
2 ביחד עם חבר לגב' קינג בכדי לנסות ולברר מה נאמר עליו על ידי הנתבעת ובתוך כך,
3 ליצור סיפור כיסוי, אינה מצביעה על כך שלתובע אין שם טוב או ששמו הטוב אינו חשוב
4 לו. הגב' קינג פנתה לנתבעת באופן פרטי בתכתובת פרטית ולא בתכתובת קבוצתית. כמו
5 כן, הגב' קינג לא פירטה את מהות ההטרדה המדוברת. לא נאמר על ידה שמדובר
6 בהטרדה מינית.

7
8 63. בנוסף לקחתי בחשבון את העובדה שההכפשה בוצעה בתכתובת שבוצעה במסגרת
9 קבוצה אחת ביום 27.7.22 ובמסגרת קבוצת אלי ברודי הטרדות. הפרסום בוצע בין
10 אותם צדדים ולכן יש לראות בכלם אירוע אחד ולא אירועים שונים מצטברים
11 ומנותקים זה מזה, לכן אין הצדקה לריבוי פיצויים. מדובר הלכה למעשה בפרסום אחד
12 בנוגע להטרדות מיניות.

13
14 64. לאחר שבחנתי את נסיבות המקרה והשיקולים דלעיל, מצאתי לפסוק לתובע פיצוי בסך
15 50,000 ₪. בשים לב, כי גובה הפיצוי במסלול הסטטוטורי, נתון לשיקול דעתו של בית
16 המשפט. עוד אציין, כי בסיכומיו לא טען התובע לכפל פיצוי וכך גם לא בסעיפים 55-56
17 לכתב התביעה ועל כן, לא דנתי בטענה זו שלא נדרשה במפורש ולא נומקה.

סיכום

18
19
20 אשר על כן הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך 50,000 ₪, וכן הוצאות ההליך בסך 5,105 ₪
21 ושכר טרחת עו"ד בסך 6,000 ש"ח. הסכומים ישלמו בתוך 30 יום.

22
23 המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים.

24 זכות ערעור בהתאם להוראות הדין.

25
26
27 ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"ד, 30 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

28

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 64267-08-22 ברודי נ' יפת

תיק חיצוני:

עדי בר-טל, שופטת

1
2

